

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: HILSEN TIL ESBJERG

Citation: Aakjær, Jeppe: "HILSEN TIL ESBJERG", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 112. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid75642/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

HILSEN TIL ESBJERG

H ER gik Træk af vilde Svæver
 over denne Grund engang,
 der hvor nu de høje Kraner
 synger deres Kjætingssang.
 Snegtehus og Muslingskal
 her gav Plads for Skibes Tai.

I de høje Maanerætter
 bli'r din Bølge tit saa kaad,
 vildt den over Molen sætter
 ned i Bark og Fiskerbaad.
 Fløjten ryster Torv og Tind,
 naar din Englandsbaad gaar ind.

Kjække By af Bølgens Naade,
 Havet rigt og lunefuldt
 vipper dine Fiskerbaade,
 slænger for din Port sit Guld.
 Sommerkvældens Vestenvind
 aander Salt paa Børnets Kind.

Havets Rytm, Flod og Ebbe,
 lad den svulme i dit Blod!
 Smaalighedens strøgne Skjæppe
 — nej, til den er du for god!
 Jydens Kløgt og Handelsaand
 slaar din Haand i Verdens Haand.

Salt i Blodet, Salt paa Tungen
 — ej blot Salt paa Fedtoghbrød! —
 Aabent Sindet, aaben Pungen —
 da har Staden aldrig Nød.
 Havets blanke Landevej
 blinker for dit Barn og dig.

Naar en Dag hint Verdensbulder
 stilner i en Broderfred,
 naar Europas syge Skulder
 atter læmpes lindt i Led,
 da gjør snart en Nytds Gry
 dig til Jydens Første-By!

^{18/2} 1916.

NIELS BRANSAGER.

S AA lyst et Sind, som her gled under,
 jeg mødte kun den ene Gang;
 thi du, som her i Kisten blunder,
 var Folkets Barn i Tro og Trang,
 og alt hvad Skjönt det Folk skal næe,
 dit Ynglinghjerter nynnede paa.

En Stridsmand var du blandt de kjække,
 det kjendtes trindt om Sjællands Kyst;
 da kom en Pil fra Dødens Snekke
 og traf dig i dit unge Bryst.
 Men selv paa Smertens Sygeseng
 du fingred ved din Buestreng.

O, Livets Gud, som skjænker Kraften,
 hvi høstede du hans Rug saa grøn
 og ringede Solen ned før Aften
 for denne Lysets muntre Søn?
 Ubrugte Evners lyse Guld —
 hvor tungt paa jer at kaste Muld!

Men naar det gror i Danmarks Ager
 og gjærer varmt i Folkets Sind,
 og naar paa Sejrens Dag vi flager,
 hans lyse Navn gaar med os ind
 — med Duft af Kløver mild og sval —
 i Mindets høje Frihedssal.